

økonomisk forsvarlig måde — kunne indrettes således, at de bliver i stand til at skifte mellem det nu anvendte brændsel og en anden nærmere angiven form for brændsel. Benyttelse af bemyndigelsen i nr. 1 må derfor afhænge af de konkrete forhold på det enkelte elværk, og det følger heraf, at dette ligeledes må gælde med hensyn til bemyndigelsen i nr. 2.

Når det gælder opførelsen af nye — konventionelle — elværker, er det et hovedformål at sikre, at sådanne værker ikke bliver ensidigt afhængige af olietilsførsler, jfr. herved bemærkningerne til lovforslagets § 13 vedrørende EF-direktiv om opførelse af nye kraftværker, der udelukkende eller overvejende anvender mineraloliebrændstoffer. Der vil i forbindelse med opførelse af nye konventionelle kraftværker kunne udstedes generelle forskrifter, der sikrer, at sådanne værker ikke indrettes ensidigt til fyring med olie, idet der dog må forudses at kunne opstå behov for undtagelser fra en sådan regel, hvor særlige forhold gør sig gældende.

Jeg skal i øvrigt pege på, at der i forbindelse med en eventuel kommende dansk naturgasforsyning vil kunne blive behov for at pålægge elværker på visse tider af året at anvende naturgas i elproduktionen. Pålæg herom vil ifølge sagens natur kun kunne gives elværker, der teknisk og på økonomisk forsvarlig måde kan omstilles til anvendelse af naturgas og samtidig er placeret på hensigtsmæssig måde i forhold til rørledningerne for naturgas.

Til det rejste spørgsmål om konkurrenceforvriddning skal jeg dels bemærke, at omkostningerne ved eventuelle pålæg givet i medfør af § 13 vil kunne indkalkuleres i salgspriserne for elektricitet, dels henviser til, at der ikke består noget konkurrenceforhold mellem elværkerne indbyrdes. De virkninger, som eventuelle individuelt givne pålæg efter § 13 vil kunne få på forbrugerpriserne for elektricitet må påregnes at ville blive af så beskeden størrelse, at de næppe kan tillægges større betydning.

Jeg henleder i øvrigt opmærksomheden på min besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 32.

Spørgsmål 32:

ad § 13. Bør paragraffen tilføjes en bestemmelse om, at handelsministeren kan fast-

sætte elforsyningsvirksomhedernes nyttevirkningsgrad?

Svar:

En bestemmelse som den pågældende, der tager sigte på opnåelse af størst mulig nyttevirkning af det af elværkerne anvendte brændsel, må ses i sammenhæng med spørgsmålet om udnyttelse af elværkernes „overskudsvarme“ til f. eks. bygningsopvarmning (fjernvarme).

Jeg vil være positiv over for en tilføjelse til § 13 af den nævnte karakter, og såfremt udvalget tilslutter sig forslaget vil jeg være rede til at stille ændringsforslag til lovforslagets § 13, således at der som nyt stk. 1, nr. 3, indføjes:

„3) at indrette deres produktionsanlæg med sigte på opnåelse af størst mulig nyttevirkning af det anvendte brændsel, herunder ved kombineret el- og varmeproduktion.“

§ 13, stk. 1, nr. 3, bliver herefter § 13, stk. 1, nr. 4.

I tilslutning hertil og med henvisning til min besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 31 skal jeg bemærke, at benyttelse af en bemyndigelse som den nævnte ikke vil kunne ske ved udstedelse af generelle forskrifter, men forudsætter individuel behandling af elværkerne, idet bl. a. disses geografiske placering i forhold til bebyggede områder vil være afgørende for hensigtsmæssigheden af kombineret el-varme produktion. Også andre forhold kan blive af betydning for benyttelse af bestemmelsen. F. eks. kan det tænkes, at ny lovgivning kan blive nødvendig til sikring af den indenfor det pågældende geografiske område nødvendige tilslutning til fjernvarmeleverancer fra det pågældende værk.

Spørgsmål 33:

ad § 17. Hvorfor omfatter lovforslaget ikke Færøerne og Grønland?

Svar:

For Færøernes vedkommende er elforsyningen et særanliggende, hvorfor Færøerne ikke omfattes af lovforslaget.

For Grønlands vedkommende indeholdt det af den forrige regering fremsatte lovforslag bestemmelse om, at loven ikke gjaldt for Grønland, men at den kunne sættes i